DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

Olsztyn, 20 kwietnia 1956 r. — Nr 3 — Poz. 10—12

TREŚĆ

CZĘŚĆ I. PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE.

10

UCHWAŁA Nr I/9/56.
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE
z dnia 28. III. 1956 r.

w sprawie podniesienia produkcji rolnej w gospodarce chłopskiej województwa olsztyńskiego w pierwszym roku planu pięcioletniego.

W okresie realizacji planu 6-letniego stworzone zostały mocne podstawy dalszego wydatnego wzrostu produkcji rolnej i socjalistycznego rozwoju chłopskiej gospodarki wiejskiej.

W minionym 6-leciu rozszerzyliśmy w wojew. olsztyńskim powierzchnię upraw o 12 proc. i zwiększyliśmy stan pogłowia inwentarza o przeszło 100 tysięcy sztuk, a globalna produkcja rolna wzrosła w tym okresie w gospodarce chłopskiej o około 64 proc., w tym zbożowa o 28 proc., a hodowlana o 128 proc.

W okresie planu 6-letniego powstały u nas 534 spółdzielnie produkcyjne, gospodarujące na 12% ogólnej powierzchni gruntów chłopskich — w oparciu o 28 Państwowych Ośrodków Maszynowych, rozporządzających 17 razy większą niż w 1949 r. — siłą mechaniczną.

Osiągnęliśmy, co najważniejsze, atmosferę sprzyjającą nieprzerwanemu wzrostowi produkcji i dalszej socjalizacji społeczności wiejskiej, czego wyrazem jest także coraz większa liczba chłopów zrzeszających się w prostych formach kooperacji.

Wszystkie te osiągnięcia mają decydujący wpływ na podniesienie dobrobytu i sytuacji kulturalnej szerokich mas chłopskich.

Osiągnięte wyniki w socjalizacji wsi i ściśle z nią związanym wzroście produkcji — wciąż jednak nie zaspokajają ogólnych potrzeb naszej gospodarki, gdyż wkroczyliśmy w 1956 r. z wielu nierozwiązanymi jeszcze problemami.

— Nie doprowadziliśmy do końca zagospodarowania odłogów i nie zdołaliśmy wprowadzić stabilizacji w użytkowaniu ziemi. Brak pełnej ewidencji gruntów, użytkowanie „na dziko", samowolne zmiany użytkowników wciąż jeszcze hamują produkcję.
— Nie rozwiązaliśmy problemu gospodarstw zaniedbanych, ciążących w poważnym stopniu na wykonawstwie planów.
— Za mało w dalszym ciągu włożono wysiłku w podniesienie plonów i wydajności zwierząt oraz w wyrównanie rozpiętości między gospodarstwami przodującymi, a zacofanymi.
— Nie rozwiązaliśmy zagadnienia bazy paszowej, dopuszczając w dalszym ciągu do niepełnego wykorzystania łąk i pastwisk, do zaniedbań w uprawie okopowych. Nie zdołaliśmy upowszechnić racjonalnej uprawy i użytkowania kukurydzy.
— Okazaliśmy za mało troski o rozwój prostych form kooperacji.
— W niedostatecznym stopniu dbaliśmy o rozwój i umocnienie spółdzielni produkcyjnych, a pomoc państwa w tym zakresie nie była całkowicie i właściwie wykorzystana.
— Aparat rad narodowych nie czuje się w dostatecznej mierze odpowiedzialny za socjalistyczną przebudowę wsi.
— Nie zdołaliśmy wykorzystać w pełni posiadanych środków mechanizacji w rolnictwie.

Przełamanie tych wszystkich słabości jest nieodzownym warunkiem wykonania planów produkcyjnych w 1956 r. i wydatnego postępu w dalszej budowie i umacnianiu spółdzielczości produkcyjnej.

Dalsza walka o wzrost produkcji rolnej i przebudowę wsi w br. wymaga wykonania przez rady narodowe następujących zadań:

I. 1. Systematycznej pracy wśród chłopów nad podniesieniem wydajności z ha, poprzez powszechne wprowadzanie lepszych sposobów gospodarowania, jak:
— racjonalne wykorzystanie obornika, torfu i kompostów,
— mechanizację upraw a zwłaszcza zabiegów pielęgnacyjnych,
— zwiększenie areału i podniesienie wydajności upraw ziemniaka,
— szerokie stosowanie wsiewek i poplonów, zwłaszcza ozimych.

2. Szczególną uwagę rady narodowe muszą zwrócić na uprawę kukurydzy, która ma wielkie znaczenie w rozwiązaniu trudności z bazą paszową i problemem zbożowym.

Rady narodowe muszą wykazać pełną aktywność nie tylko w rozszerzaniu areału tej uprawy, ale również w zakresie starannej jej pielęgnacji w czasie wegetacji i racjonalnego zbioru na ziarno w stanie mleczno-woskowej dojrzałości oraz zakiszania zarówno kolb jak łodyg i liści.

Powszechne stosowanie kiszonek z kukurydzy, liści buraczanych i innych roślin — stanowić powinno w każdym gospodarstwie w okresie zimowym naturalne przedłużenie letniego żywienia.

3. Zapewnienie dostatecznej ilości paszy wymaga przede wszystkim podniesienia wciąż jeszcze niedostatecznej wydajności łąk i pastwisk poprzez objęcie całej ich powierzchni zabiegami pielęgnacyjnymi, nawożeniem i racjonalnymi metodami sprzętu.

4. Prezydia rad narodowych muszą przywiązywać większą niż dotychczas wagę do powszechnej i zorganizowanej walki z chwastami, a zwłaszcza do tępienia ostów, okradających z wody i pokarmów kultury roślinne.

5. Zwiększenie pogłowia musi być dokonane nie tylko poprzez zabezpieczenie dostatecznej ilości paszy lecz również przez pełną mobilizację wsi w zakresie odchowu jak największej ilości przychówku.

Szczególną uwagę należy zwrócić na chów wszystkich zdrowo urodzonych cieląt do 6 m-cy, nawet w wypadkach przeznaczenia sztuki na rzeź.

Rozwój hodowli wyrażać się musi nie tylko wzrostem liczby pogłowia, lecz również wzrostem jego wydajności związanej z racjonalnym żywieniem i opieką w zakresie zoohigieny.

6. Pierwszym krokiem zabezpieczającym wykonanie zadań postawionych przed radami narodowymi musi być terminowe, pełne i sprawne przeprowadzenie siewów wiosennych i sianokosów, ze szczególnym uwzględnieniem:
— szerszego pójścia do chłopów z zawieraniem umów przez POM,
— prawidłowego i terminowego rozstawienia brygad w spółdzielniach i gromadach oraz maszyn w brygadach,
— wykonania i przekroczenia planu sadzenia ziemniaków, szczególnie w spółdzielniach produkcyjnych,
— wnikliwego rozpracowania i zabezpieczenia terminowego wykonania planu pomocy sąsiedzkiej we wsi,

II. 1. Gromadzkie rady narodowe doprowadzą do końca pełne zagospodarowanie odłogów, pogłębiając w tym celu rozeznanie ich powierzchni i rozmieszczenia, poprzez powołanie w każdej wsi komisji odłogów i przekazanie mniejszych powierzchni zespołom uprawowym i chłopom indywidualnym.

Większe kompleksy odłogów winny być bezzwłocznie przekazane PGR i Spółdzielniom Produkcyjnym, przez Prez. PRN na wniosek Prez. Grom. Rad. Narodowych, przy uwzględnieniu możliwości gospodarstw przejmujących odłogi.

2. Stabilizacja produkcji i użytkowania ziemi wymaga:
— natychmiastowego prawnego uregulowania władania odnośnie wszystkich wziętych pod uprawę gruntów i gospodarstw oraz przedsięwzięcia środków, uniemożliwiających samowolne zmiany użytkownika,
— wydania aktów nadania na bieżąco,
— zasiedlenia wszystkich wolnych zagród i otoczenia osadników, zwłaszcza ze strony grom. rad narodowych, większą niż dotychczas opieką.

3. Rady Narodowe winny zrewidować swą dotychczasową politykę w zakresie pomocy dla gospodarstw ekonomicznie podupadłych.

4. Prezydium WRN przepracuje przy współudziale Zarządu Woj. ZSCh dotychczasowe sposoby i metody upowszechniania wiedzy rolniczej na okres jesienno-zimowy 1956/57, obejmując szkoleniem lub samokształceniem każdą większą wieś.
Prezydia PRN winny wykazać znacznie większą niż dotychczas troskę i odpowiedzialność za przebieg szkolenia. Udzielić wszechstronnej pomocy tym gospodarstwom, które dźwigają się w górę, oraz stopniowo zastępować tych użytkowników, którzy nie wykazują żadnej troski w podniesieniu swoich gospodarstw-osadnikami gwarantującymi podniesienie produkcji rolnej.

5. Wielką dźwignią w produkcji jest ruch współzawodnictwa. Rady narodowe winny przy współudziale Związku Samopomocy Chłopskiej i innych wiejskich organizacji masowych wspierać i rozwijać wśród chłopów współzawodnictwo — szlachetną rywalizację w podniesieniu poziomu gospodarczego i kulturalnego wsi olsztyńskiej.

Praca rad narodowych w tym zakresie winna się wyrazić również w powszechnym zespołowym wysiłku wsi w ramach czynu melioracyjnego, posiadającego na naszym terenie dobre tradycje.

6. Należy rozwijać i pogłębiać pracę nad prostymi formami kooperacji, jak zespoły łąkarskie, zespoły uprawy kukurydzy, grupy wspólnego korzystania z maszyn POM — nie ograniczając się do ich rejestracji, lecz służąc im pomocą, doradztwem w codziennej działalności.
Rozwijać organizację grup wzajemnej pomocy i spółek maszynowych, a zrzeszonym w nich chłopom mało- i średniorolnym udzielać swego poparcia przy zakupie zespołowym maszyn i narzędzi rolniczych, co będzie miało poważny wpływ na umacnianie więzi między pracującymi chłopami.

7. Umacniania spółdzielni produkcyjnych należy dokonywać poprzez doprowadzenie do tego, aby:
— plan finansowo-gospodarczy stał się programem działania samych spółdzielców i był ich własnym planem, wokół którego toczyć się musi walka o zawarte w nim wskaźniki,
— samorząd spółdzielczy stał na straży przestrzegania statutu, a Prezydia PRN wykorzystywały swe uprawnienia w stosunku do łamiących zasady statutowe, stosując wymiar oraz ściąganie podatków i dostaw obowiązkowych.

Prezydia i aparat rad narodowych winny umacniać autorytet samorządu spółdzielczego licząc się z uchwałami i zdaniem spółdzielców.

III. 1. Rady narodowe winny w większej niż dotychczas mierze przyczynić się do:
— poprawy jakości prac wykonywanych przez POM i GOM,
— lepszego i pełniejszego wykorzystania parku maszynowego POM-ów, i GOM-ów,
— silniejszego powiązania POM-ów i GOM-ów z zespołami uprawowymi,
— większego udziału pracy POM i GOM w gospodarstwach indywidualnych.
Nieodzownym warunkiem usprawnienia pracy POM-ów i GOM-ów jest większa niż dotychczas troska Prez. PRN o warunki bytowe pracowników POM.

2. Prez. PRN winny w odniesieniu do pracowników rolnictwa wnikliwiej oceniać ich pracę i zwiększać troskę o właściwsze wykorzystanie ich kwalifikacji.

Specjalną uwagę prezydia rad narodowych zwrócić muszą na poprawę metody pracy agronoma rejonowego przez:
— mocniejsze powiązanie jego pracy z grupami chłopów zrzeszonych w zespołach i kołach ZSCh,
— nieodrywanie od pracy z chłopami w jego rejonie,
— stworzenie dogodniejszych warunków bytowych oraz zapewnienie środków lokomocji.

* * *

Radni Wojewódzkiej Rady Narodowej zwracają się do wszystkich wyborców — chłopów, wszystkich pracowników rolnych, radnych powiatowych i gromadzkich rad narodowych, członków komisji rad, członków Związku Samopomocy Chłopskiej, gospodyń i młodzieży wiejskiej — z gorącym apelem o czynny masowy współudział w walce o dalsze podniesienie poziomu gospodarczego i kulturalnego, o wzrost produkcji i socjalistyczną przebudowę wsi olsztyńskiej.

Powyższą uchwałę podaje się do wiadomości.

Za Prezydium Rady Narodowej:

W. Medyński — Sekretarz Prezydium

Z. Januszko — Z-ca Przewodniczącego Prezydium

11

UCHWAŁA Nr XII/120
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE.

z dnia 26. III. 1956 r.

w sprawie ewidencji i dzierżawy terenów komunalnych.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej po rozeznaniu sytuacji w zakresie gospodarki terenami komunalnymi w miastach i osiedlach województwa olsztyńskiego, na terenie, których działają miejskie zarządy budynków mieszkalnych na rozrachunku gospodarczym oraz zarządy budynków mieszkalnych na zadaniach budżetowych — działając na podstawie art. 16 ustawy z dnia 20. III. 1950 r., o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. Ust. Nr 14 poz. 130), — uchwala co następuje:

1) Położone w granicach administracyjnych miast i osiedli, województwa olsztyńskiego: ogrody przydomowe, grunty uprawne, łąki i pastwiska, parcele budowlane i place odgruzowane, administrowane dotychczas przez terenowe prezydia rad narodowych, przy których działają miejskie zarządy budynków mieszkalnych — przekazuje się w administrację tym zarządom.

2) Wprowadza się obowiązek założenia i prowadzenia rejestru gruntów, znajdujących się w administracji miejskich zarządów budynków mieszkalnych oraz w zarządach budynków mieszkalnych pozostających na zadaniach budżetowych — przez te zarządy. Celem prowadzenia rejestru gruntów jest inwentaryzacja terenów komunalnych, niezbędna do racjonalnego ich eksploatowania.

Sposób założenia i prowadzenia ewidencji gruntów określa instrukcja, stanowiąca załącznik do niniejszej uchwały.

3) Uchyla się moc obowiązującą uchwały Prezydium WRN z dnia 21. VIII. 1954 r. Nr XL/380 w sprawie trybu przydzielania dzierżawcom w użytkowanie ogrodów przydomowych, a na jej miejsce wprowadza się instrukcję w sprawie wydzierżawienia ogrodów przydomowych i terenów uprawnych, która to instrukcja wraz z wzorem umowy stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

Za Prezydium Rady Narodowej

W. Medyński — Sekretarz Prezydium

Z. Januszko — Z-ca Przewodniczącego Prezydium

INSTRUKCJA

w sprawie inwentaryzacji ogrodów i terenów pozostających w administracji m.z.b.m. lub z.b.m. na zadaniach budżetowych:

1. Instrukcja niniejsza reguluje zakres i technikę rejestracji terenów, pozostających w administracji mz.b.m. lub z.b.m. na zadaniach budżetowych.
2. Wzór rejestru stanowi załącznik do niniejszej instrukcji.
3. Rejestr gruntów i terenów jest oparafowany i opieczętowany i posiada moc dowodową zupełną w razie wynikłych sporów dot. przebiegu granic parcel.
4. Poprawki w rejestrze mogą być dokonywane czerwonym atramentem i winny być oparafowane.
5. Wpisy do rejestru dokonywane są na podstawie dokumentów, którymi są akty przekazania gruntów, umowy dzierżawne, obowiązujące przepisy prawne w zakresie stawek czynszowych i inne, wynikające z poszczególnych tytułów rejestru.
6. W przypadkach czasowej niemożności ustalenia czy dany teren położony w granicach administracyjnych miasta (osiedla) należy do Państwowego Funduszu Ziemi, czy też do m.z.b.m. lub z.b.m. na zadaniach budżetowych — winien on być wciągnięty do rejestru i administrowany przez m.z.b.m. lub z.b.m. na zadaniach budżetowych — do czasu ustalenia jego właściwej przynależności.
7. Załącznikiem do rejestru jest zbiór wyrysów poszczególnych parcel opatrzonych nr rejestru.
8. Wyrys oprócz wskazania sytuacji winien zawierać w opisie: oznaczenie powierzchni w m^2, nazwę ulicy i nr milicyjny.
9. Granice parcel winny być widoczne na gruncie.
10. Utrzymanie znaków granicznych parcel w należytym porządku należy do dzierżawcy.
11. Parcele winny być oznaczone numerami rejestru.

Wzór rejestru

L. p.	Ulica i Nr mil.	Określenie terenu i urządzeń	Pow. m^2	Stan urządzeń	Stawka czynszowa	Suma czynszu	Dzierżawca jego adres data i czasokres umowy	Uwagi o przekazaniu terenu
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Uwaga: 1) poz. 3 wypełnić w/g tytułów tabel stanowiących załącznik do uchwały Nr 35 Rady Ministrów z dnia 15. I. 1953 r. (Monitor Polski Nr 25 poz. 251).

2) poz. 7 winna być wypełniona ołówkiem.

INSTRUKCJA

w sprawie wydzierżawiania ogrodów przydomowych i terenów uprawnych przez m.z.b.m. lub z.b.m. na zadaniach budżetowych.

I. Przedmiot dzierżawy

1) Przedmiotem dzierżawy są ogrody i tereny uprawne stanowiące własność Państwa lub mienie opuszczone — administrowane przez miejskie zarządy budynków mieszkalnych lub z.b.m. na zadaniach budżetowych.

2) Jednostkę dzierżawną stanowi zasadniczo parcela miejska, której odrys znajduje się w aktach m.z.b.m. lub z.b.m. na zadaniach budżetowych.

3) Podział parceli na mniejsze jednostki może być dokonany w wyjątkowych, uzasadnionych przypadkach, o ile uprzednio zostanie dokonany pomiar tych części i po oznaczeniu nowej granicy na gruncie.

4) Uzasadnioną przyczyną podziału parceli będzie:
— podział ogrodu przydomowego na tyle części, ile jest samodzielnych mieszkań w domu, do którego ogród należy, nie mniej jednak niż po 100 m^2 każda część,
— wydzielenie części parceli na cele publiczne itp.
— podział parcel dużych, wykraczających poza normy wym. w instrukcji.

5) Ustala się następujące górne granice obszarowe terenów podlegających wydzierżawieniu w celach uprawowych:
— dla ogrodów przydomowych do 1400 m^2
— dla terenów otwartych i parcel niezabudowanych do 600 m^2,
— dla łąk i pastwisk do 4.000 m^2.

6) Działki poniżej 100 m^2 oddawane są w użytkowanie bezpłatnie. Dotyczy to przede wszystkim terenów położonych przy większych blokach mieszkalnych, uprawianych przez najemców, którym z podziału tych terenów przypada mniej niż 100 m^2.

7) Tereny, o których mowa w punkcie 6 przydzielają w użytkowanie komitety blokowe.

8) Na działalność komitetów blokowych służy skarga do prezydium miejskiej rady narodowej.

II. Dzierżawa, wybór najemcy i terminy.

1) Dzierżawa ogrodów przydomowych i terenów uprawnych następuje w drodze zawarcia pisemnej umowy, w której wynajmującym jest miejski zarząd budynków mieszkalnych (z.b.m. na zadaniach budżetowych), a wydzierżawiającym osoby fizyczne lub prawne.

2) Warunki dzierżawy określa umowa.

3) Dzierżawa terenów uprawnych winna w zasadzie obejmować okres 3-letni. Zmiana okresu może nastąpić z przyczyn gospodarczo-uzasadnionych.

4) Wniosek o dzierżawę winien być wniesiony przez ubiegającego się na piśmie.

5) Wybór najemcy należy do wynajmującego, którym jest dyrektor (kierownik) m.z.b.m. (uprawniony pracownik z.b.m. na zadaniach budżetowych przez prezydium terenowej rady narodowej) wraz z administratorem i inspektorem eksploatacji.

6) Podanie o dzierżawę ogrodu lub terenu winno być zaopatrzone opinią komitetu blokowego.

7) Opinia komitetu blokowego wiąże dyrektora (kierownika m.z.b.m. (uprawnionego pracownika z.b.m. przez prezydium terenowej rady narodowej) jedynie w tym przypadku, o ile wybór dzierżawcy nie wpływa na ogólną linię gospodarczą terenami będącymi we władaniu m.z.b.m. (z.b.m. na zadaniach budżetowych).

8) W wypadku podzielonych zdań w łonie komitetu blokowego lub poszczególnych komitetów blokowych w sprawie zaopiniowania podania o dzierżawę ogrodu, sprawa winna być zaopiniowana przez Komisję urządzeń miast i osiedli.

9) W razie nie pokrywania się zdań organów opiniujących ze zdaniem dyrektora (kierownika) m.z.b.m. (uprawnionego pracownika z.b.m. przez prezydium ter. rady narodowej), ci ostatni mają obowiązek dokonania wyboru

osoby przez siebie uznanej za najodpowiedniejszą, czyniąc w aktach sprawy odnośne adnotacje, uzasadniające zajęte przez nich stanowisko.

10) Sprawy wydzierżawienia ogrodów i terenów uprawnych nie mogą być załatwiane w trybie administracyjnym, a w szczególności nie mogą być załatwiane przez władze administracyjne odwołania na skutek odmowy ze strony wynajmującego wyrażenia zgody na zawarcie dzierżawy.

11) Wszelkie uzgodnienia i opinie winny być przygotowane i uzgodnione przed zawarciem umowy dzierżawnej.

12) Ogrody przydomowe winny być wydzierżawiane w pierwszej kolejności osobom zamieszkałym w domu, do którego ogród przynależy.
Wydzierżawianie tych ogrodów osobom innym może nastąpić jedynie w tych przypadkach, o ile lokator domu zrzeka się zawarcia umowy o dzierżawę, lub o ile została z nim rozwiązana umowa z powodu niedotrzymania warunków w niej zawartych.

13) Oprócz tego przy wydzierżawieniu terenów dyrektor (kierownik) m.z.b.m. (upoważniony pracownik z.b.m. przez prezydium terenowej rady narodowej) winien brać pod uwagę:
— czy wnioskodawca oprócz terenów, o dzierżawę, których się ubiega nie posiada w użytkowaniu innych terenów, przekraczających normy powierzchniowe zawarte w instrukcji,
— pierwszeństwo dzierżawy przysługuje osobom zasłużonym, wnoszącym szczególny wkład w budowę ustroju socjalistycznego w Polsce, wyróżniającym się w pracy zawodowej i społecznej, utrzymującym się z pracy najemnej itp.
— warunki materialne i rodzinne wnioskodawcy, wskazujące na potrzebę posiadania ogrodu, dla zapewnienia sobie lepszych warunków bytu.

14) Wytyczne pkt. 13 należy brać pod uwagę, wówczas, gdy na jedną parcelę jest więcej reflektantów, spośród których należy dokonać wyboru przyszłego dzierżawcy.

III. Zakończenie dzierżawy.

1) Rozwiązywanie zawartych umów z dzierżawcami nie może być dokonywane bez zgody Wojewódzkiego Zarządu Budynków Mieszkalnych i Terenów Komunalnych.

2) Rozwiązywanie umowy przed terminem może nastąpić w wypadkach nieopłacania w zakreślonym terminie czynszu dzierżawnego lub niewłaściwego użytkowania terenów i znajdujących się na nich urządzeń, lub w wypadku przeniesienia się najemcy do innej miejscowości.

3) Za bezprawne rozwiązanie umowy dzierżawnej, jak również za bezczynność w kierunku dochodzenia wyrównania szkód spowodowanych dewastacją urządzeń znajdujących się na terenach wydzierżawionych ponosi odpowiedzialność materialną dyrektor (kierownik) m.z.b.m. (pracownik z.b.m., któremu tę czynności zostały zlecone przez prezydium ter. rady narodowej).

IV. Przepisy końcowe.

1) Wszelkie spory wynikłe z niedotrzymania warunków umownych będą rozstrzygane przez sądy właściwe terenowo.

2) Obliczenie stawek czynszowych winno odbywać się na podstawie uchwały Nr 35 Rady Ministrów z dnia 15. I. 1955 r., (Monitor Polski Nr 25 poz. 251).

3) Opłaty za drzewka owocowe ustala się w następującej wysokości:
za drzewka w ilości 1 — 15 szt. 2 zł, za drzewko,
za drzewka w ilości od 16 — 130 szt. 5 zł za drzewko,
za drzewka w ilości 31 — wyżej 8 zł za drzewko,
przyczym obowiązuje zasada, że drzewko winno być normalnie owocującym i minimalny wiek jego określa się na 8 lat.

4) Akta sprawy dzierżawy terenów winne być prowadzone dla każdego przypadku (nazwiska) oddzielnie i winne być skompletowane w ten sposób, aby opinie wraz z odpisem zawartej umowy stanowiły jedną całość.

5) Dyrektor (kierownik) m. z. b. m. wydzierżawiając tereny użytkowane działa w imieniu prezydium M.R.N.

6) Przekazanie niektórych terenów m.z.b.m.-om w rozumieniu p. 1. uchwały Prez. WRN, do której niniejsza instrukcja stanowi załącznik, nie narusza ważności dotychczas zawartych umów dzierżawców z prezydium miejskich rad narodowych oraz pozostają w mocy umowy dzierżawne, zawarte przez dzierżawców z miejskimi zarządami budynków mieszkalnych, pozostającymi na pełnym rozrachunku gospodarczym.

UMOWA DZIERŻAWY

zawarta dnia . . . . . . pomiędzy Prezydium Miejskiej (Gromadzkiej) Rady Narodowej — (Miejskim Zarządem Budynków Mieszkalnych) w . . . . reprezentowanym przez Ob. . . . . zwanym w dalszym ciągu umowy MZBM (Prezydium M,GRN) — pełnomocnictwo w załączeniu, a Obywatelem . . . . zam: . . . . zwanym dalej dzierżawcą.

Mocą niniejszej umowy strony uzgadniają i stanowią co następuje:

1

Prezydium (M.,G.R.N. - M.Z.B.M.) wydzierżawia Ob. . . . . ogródek, (teren uprawowy) o powierzchni . . . . m², położony w . . . . . przy ul. . . . . Nr . . . . posiadający Nr . . . . rejestru wraz z następującymi urządzeniami . . . .

2.

Czas dzierżawy wynosi trzy lata tj. do końca r. . . . Na czas dalszy umowa może być przedłużona przez strony na podstawie pisemnego porozumienia,

Dzierżawcy w terminie do 1 lutego przysługuje pierwszeństwo dzierżawy na okres następny.

3.

Czynsz dzierżawny za okres roczny ustala się następująco:
za . . . . m² ziemi po . . . zł za 1 m² . . . zł.
za . . . . szt. drzewek owocowych po . . . zł za 1 szt. . . . zł.
za . . . . szt. krzewów po . . zł za 1 szt. . . . zł.
Razem:. . . . .

Czynsz dzierżawny płatny jest rocznie i z góry za każdy rok w terminie do dnia 1 lutego każdego roku. W/w opłata obejmuje już także korzystanie z urządzeń technicznych takich jak: studnie, instalacje wodociągowe, ogrodzenia itp, znajdujące się na terenie wydzierżawionym.

Za urządzenia w postaci . . . . ustala się czynsz roczny w wys. . . . . . zł.

Nie pobiera się czynszu za drzewka owocowe, posadzone przez dzierżawcę w okresie trwania umowy dzierżawnej przez przeciąg 8 lat od czasu ich zasadzenia.

4.

Do obowiązków dzierżawcy należy:

Należyta i dobra uprawa i pielęgnacja działki i znajdujących się tam drzewek, a mianowicie:

1) Przekopywanie ziemi w obrębie koron drzew owocowych w porze jesiennej.

2) Usuwanie z drzew suchych i złamanych gałęzi, prześwietlanie koron starych drzew, przecięcie na drzewach karłowatych wybujałych gałęzi i przecinanie odrostków i odnawiających się pędów (t.zw. wilków).

3) Skrobanie pni i grubszych gałęzi z odstającej kory skrobaczką i szczotką drucianą.

4) Opatrywanie ran drzew przez oczyszczenie ich i smarowanie maścią, lub smołą sadowniczą.

5) Pobielanie gaszonym wapnem pni i grubszych gałęzi w porze wczesnej wiosny (luty, marzec)..

6) Opryskiwanie drzew i krzewów owocowych karboliną sadowniczą, lub innymi preparatami ogrodogrzybobójczymi — zimą i na przedwiośniu,

7) Zasilanie drzew i krzewów owocowych nawozami naturalnymi — w porze jesiennej, lub ciekłymi i sztucznymi w porze wiosenej i letniej.

8) Sadzenie nowych drzew w miarę ubytku drzewostanu,

9) Racjonalne wykorzystanie powierzchni ogródka na uprawę warzyw.

10) Tępienie chwastów.

11) Dbanie o estetyczny wygląd ogródka.

5.

Dzierżawcy nie wolno bez zgody Prezydium M. (G) R. N. (M.Z.B.M.) przeprowadzać żadnych zmian, a w szczególności:

1) samowolnie wycinać drzewa i krzewy,

2) uszczuplać powierzchnię ogródka przez stawianie jakichkolwiek zabudowań,

3) zmieniać przeznaczenie ogródka (np. na papastwiska). Dzierżawca nie może bez zgody Prezydium M. (G.) R.N. (M.Z.B.M.) odstępować swego prawa dzierżawcy osobom trzecim.

6.

Konserwacja ogródka i urządzeń technicznych (np. wodociągów) należy do dzierżawcy.

W razie zwłoki dzierżawcy w wykonaniu prac konserwatorskich lub naprawczych M.Z.B.M. (Prez. M. (G).R.N.) ma prawo to zlecić osobie trzeciej, a kosztami tych prac obciążyć dzierżawcę.

7.

Rozwiązanie umowy następuje automatycznie z upływem terminu umowy. Ponadto rozwiązanie może nastąpić przed terminem w następujących przypadkach:

1) przekazanie terenu dzierżawy na cele społeczne lub na cele realizacji narodowych planów gospodarczych — za jednomiesięcznym terminem wypowiedzenia,

2) przeniesienia służbowego dzierżawcy do innej miejscowości — za jednomiesięcznym terminem wypowiedzenia,

3) w razie opuszczenia na stałe przez dzierżawcę miejscowości dotychczasowego zamieszkania— za 6-cio miesięcznym wypowiedzeniem,

4) wzajemnego porozumienia się stron z terminem uzgodnionym wspólnie na piśmie,

5) w razie niezachowania przez dzierżawcą warunków umowy, a w szczególności punktu 3, rozwiązanie umowy może nastąpić ze skutkiem natychmiastowym i winno być dokonane na piśmie.

W przypadkach wcześniejszego rozwiązania umowy z przyczyn wymienionych w punkcie 7 ust. 1, i 4 czynsz ulega proporcjonalnemu do czasu nieukończonej dzierżawy zwrotowi — oraz w przypadku nie korzystania ze zbiorów przysługuje także zwrot kosztów uprawy i zasiewów za bieżący rok.

W innych przypadkach czynsz nie podlega zwrotowi.

8.

W sprawach nieunormowanych niniejszą umową mają zastosowanie przepisy Kodeksu Zobowiązań o dzierżawie.

Strony ponoszą także odpowiedzialność na zasadach ogólnych za straty wyrządzone drugiej stronie, a wynikłe z winy stron.

9.

W razie ewent. sporów wynikłych z niniejszej umowy strony poddają się orzecznictwu sądów powszechnych właściwych dla terenu dzierżawy.

10.

Opłata skarbowa z tytułu nabycia praw majątkowych z umowy, którą należy uiścić w dziale (referacie) finansowym Prezydium MRN (GRN) — obciąża dzierżawcę.

11.

Umowę niniejszą sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach po jednym dla stron i po odczytaniu jej uzgodnioną bez zastrzeżeń podpisano.

. . . .

M.Z.B.M.

Dzierżawca   Prez. M. (G)RN

12

UCHWAŁA Nr XVI/153
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

z dnia 20 IV. 1956 r.

w sprawie zaopatrzenia w środki opałowe terenów woj. olsztyńskiego, na których jest wydobywany torf.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej działając na podstawie ustawy z dnia 20 marca 1950 r., o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14 poz. 130), zgodnie z Zarządzeniem MHW Nr 127 z dnia 20. III. 1953 r.) Dz. Urz. Ministra Handlu Wewnętrznego Nr 6 poz. 16) i Zarządzeniem Nr 178 MHW z dnia 15. V. 1954 r. (Dz. Urz. Ministra Handlu Wewnętrznego Nr 13) uchwala wyłączyć z dostaw węgla, a zaopatrzyć w miejscowe środki niewęglowe (torf) niżej wymienione miejscowości:

pow. Braniewo — gromady: Pieniężno, Lelkowo, Henrykowo, Pakosze z potrzeb administracyjnych i rynkowych,

pow. Bartoszyce — miasto Bartoszyce z potrzeb administracyjnych; gromady: Bartoszyce, Galiny, Osieka, Łabędnik, i Maszewy — z potrzeb administracyjnych i rynkowych.

pow. Biskupiec — gromady: Grzęda, Bisztynek, Unikowo, Prosity, Franknowo, Jeziorany, Zardeniki, Lutry, Radostowo, Biskupiec, Rzeck, Bredynki, Węgój, Czerwonka, Biesowo — z potrzeb administracyjnych i rynkowych, miasta: Biskupiec, Bisztynek i Jeziorany — z potrzeb administracyjnych.

pow. Działdowo — miasto Działdowo z potrzeb administracyjnych oraz cały powiat z potrzeb administracyjnych i rynkowych.

pow. Giżycko — miasto Giżycko z potrzeb administracyjnych, oraz wszystkie gromady z potrzeb administracyjnych i rynkowych.

pow. Górowo Ił. — gromady: Pluty, Wojciechy, Rodnowo, Woryny, Pieszkowo, Górowo Ił., Dwórzno — z potrzeb administracyjnych i rynkowych; miasto Górowo Iławeckie z potrzeb administracyjnych i przemysłowych.

pow. Kętrzyn — gromady: Bajory W-kie, Srokowo, Kosakowo, Mołtajny, Barciany, Solanka, Nowa Różanka, Pożarki, Winda — z potrzeb administracyjnych i rynkowych; miasto Kętrzyn z potrzeb administracyjnych.

pow. Lidzbark — miasta: Lidzbark i Dobre Miasto z potrzeb administracyjnych i przemysłowych (przemysł drobny), wszystkie gromady z potrzeb administracyjnych i rynkowych.

pow. Morąg — gromady: Zalewo, Przezmark, Myślice, Małdyty, Boreczno, Barty, Janiki W-kie, Dobrocin, St. Dzierzgoń, Liksajny, Lubochowo, Wielki Dwór, Dobrzyki, Jerzwałd, Szymonowo — z potrzeb administracyjnych i rynkowych.

pow. Mrągowo — miasto: Mrągowo i Mikołajki z potrzeb administracyjnych, oraz gromady: Olszewo, Woźnice, Zełwągi, Warpuny, wo, Sorkwity, Brejdyny, Grabowo, Kose-Szestno, Wyszembork, Muntowo, Mrągowo, Piecki i Użranki — z potrzeb administracyjnych i rynkowych.

pow. Nidzica — gromady: Powierz, Kozłowo, Łysakowo, Kanigowo — z potrzeb administracyjnych i rynkowych; miasto Nidzica z potrzeb administracyjnych.

pow. N. Miasto — gromady: Rożental, Byszwałd, Złotowo, Prątnica, Łążyń, Grodziczno, Sampława — z potrzeb rynkowych i administracyjnych; miasto Lubawa z potrzeb administracyjnych.

pow. Ostróda — miasto Ostróda z potrzeb administracyjnych oraz wszystkie gromady z potrzeb administracyjnych i rynkowych.

pow. Pisz — miasto Pisz z potrzeb administracyjnych oraz gromady: Orzysz, Pianki, Drygały, Pogorzel W-ka, Dąbrówka, Rożyńsk W-ki, Skarżyn, Kożuchy, Biała Piska, Kumielsk, Orłowo, Stare Guty, Bogumiły — z potrzeb administracyjnych i rynkowych.

pow. Susz — miasta: Susz, Iława i Prabuty z potrzeb administracyjnych oraz wszystkie gromady z potrzeb administracyjnych i rynkowych.

pow. Szczytno — gromady: Jedwabno, Burdąg, Nowy Dwór, Tylkowo, Dźwierzuty, Grzegrzółki, Rumy, Kubułty, Olszewka, Borki Wielkie Rańsk, Szczytno, Romany, Szymany, Zabiele, Wawrochy z potrzeb administracyjnych i rynkowych; Pasym tylko z potrzeb administracyjnych.

pow. Węgorzewo — miasto Węgorzewo z potrzeb administracyjnych oraz wszystkie gromady z potrzeb administracyjnych i rynkowych.

Torf winien być pobierany z najbliższych kopalń bez względu na granicę powiatu, w którym się znajduje. Wyłączeniu nie podlegają: szpitale, izby porodowe, przedszkola i żłobki, państwowe domy dziecka i ośrodki zdrowia.

Biorąc pod uwagę istniejące możliwości wydobycia torfu pełnowartościowego na zaopatrzenie konsumentów indywidualnych oraz urzędów i instytucji w torf na wymienionych terenach, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zobowiązuje:

1. Wojewódzki Związek Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" do właściwej eksploatacji torfu w terminie do dnia 15 sierpnia 1956 r., wysuszenia go w terminie do dnia 30 sierpnia 1956 r., i zabezpieczenia przed opadami atmosferycznymi.

2. Prezydia Powiatowych Rad Narodowych do kontrolowania produkcji torfowej, czuwania nad zdjęciem przez instytucje i konsumentów indywidualnych, wydobytej masy torfowej we właściwym czasie oraz jego całkowitego rozprowadzenia w terminie do dnia 15 września 1956 r.

Za Prezydium Rady Narodowej:

W. Medyński — Sekretarz Prezydium

Z. Januszko — Z-ca Przewodniczącego Prezydium

Ceny ogłoszeń: o zgubieniu dokumentów najmniejsze ogłoszenie—10,50 zł, (wraz z dokumentem dowodowym), ogłoszenie drobne do 100 wyrazów—0,90 zł. za wyraz, ogłoszenie większe — strona 240 zł, 1/2 strony — 165 zł, 1/4 strony — 90 zł, 1/8 strony — 60 zł. Tabelaryczne i cyfrowe o 50% drożej. Prenumerata roczna ze skorowidzem 18 zł, półroczna bez skorowidza 10 zł.
Należność za ogłoszenia i prenumeratę płatna z góry na konto Nr. 1015-95-1-97 w Narodowym Banku Polskim I Oddz. Miejsk. w Olsztynie.
Cena niniejszego egzemplarza — 1,50 zł.

ODBIORCA:

Redakcja i administracja Olsztyn, ul. Kopernika 48 — Prez. W.R.N. — Wydz. Ogólno - Gospodarczy, tel. 958

Olsz. Z. Graf. Lz. 1034 (1200) Druk. 7 kl. 60 g. 59x84 14.4.—20.4.56. Z-7-1205